

Carstensen: Den ærede Ministers Slutningsbemærkning kan jeg fuldstændig slutte mig til. Derved den meget tarvelige Tilværelse, som Forsvarsvæsenet i en længere Arrække har ført, er det et glædeligt Tidens Tegns, at vi faae oversejndt et Lovforslag om et vigtigt Led af Forsvarsvæsenet, der som det foreliggende — i Overensstemmelse med, hvad den ærede Minister udtalte — indeholder væsentlige Fremskridt paa mange Punkter og i intet Punkt noget virkeligt Tilbagefritid. Spørger man med Ministeren om Grunden dertil, har jeg nogle flere Grunde at anføre end dem, som den ærede Minister nævnte, og blandt disse vil jeg fremhæve den overordentlige Moderation, som den ærede Minister har lagt for Dagen i sine Krav, hvorved dette Lovforslags Gennemførelse er bleven lettet. Endvidere den varme Interesse, hvormed Ordføreren i Folkethinget har arbejdet for Sagen, og endelig en Omstændighed, som er kommen dem begge og os Alle til gode, nemlig, at den nuværende Lov om Søværnets Ordning er bygget paa et saa godt og gennem mange Tidens Erfaring udviklet Grundlag, at der her ikke har været Spørgsmaal om at skabe noget Nyt, at bryde nye Baner, som kunde vække Strid om store Principspørgsmaal, men kun om at udvikle det Bestaaende med Tidens Krav for Die.

Det høie Thing har ofte haft Anledning til at dvæle ved det foreliggende Emne, og Ministeren er saa nøie gaaet ind paa Enkelthederne i Loven, at der kan synes kun at være ringe Arbejde for mig til atter at komme tilbage til Forslagets Indhold. Naar jeg dog gjør dette og søger at give et Overblik over de forskellige nye Bestemmelser, er det, fordi jeg tror, det har sin Interesse, at der fremkommer en Udtalelse, som er et Billede af den Opfattelse, der naeres af en stor Del af de Mænd, som ville være knyttede til Lovens Anvendelse. — Naar man overfor Revisionen af Søværnets Ordning spørger om, hvad Tidens Krav ere, vil Enhver, der er inde i Forholdene, tilbøielig svare: Kravene gaa i Retning af Skibsbyggeri, Maskinvæsen og Artilleri, medens der samtidig dermed er fremkommet et vel ikke i sin Fødsel, men i sin stadige Anvendelse nyt Vaaben, nemlig Torpedoer eller Søminer. Med Hensyn til de Krav, Skibsbyggeriet stiller til Ordningens Loven, da gaa disse ud paa en større Anvendelse af tekniske Kræfter, et langt større Tilsyn, en langt større Tidssamværelse ved Udarbejdelse af Tegninger end tidligere. Naar man derhos erindrer, at Teknikerne paa Værftet have haft et meget indviklet og vanskeligt Regnskabsvæsen at føre Tilsyn med, vil man kunne indse, at de Fordringer, der stilles til den nyere Tids Skibsbyggeri, Jernskibsbyggeri, med dets sammensatte Maskiner, vandtætte Stillerum o. s. v. o. s. v. have ført til, at Værftets Teknikere ikke have

kunnet opfylde deres Pligt i Retning af Tilsynet fuldt ud, saaledes som de ønskede, thi der var lagt altfor meget Vægt paa deres Tid ved Kontorvirksomheden. Denne Ulempe har nærværende Lovforslag fjernet paa en efter min Mening heldig Maade, idet det er stiftet paa Grundlag af Betænkningen fra den Kommission, som har været ledet af den første Tekniker paa Værftet. Gennem den Ordning, som her bringes i Forslag, vil Regnskabsvæsenet komme til at indtage en Plads for sig selv, og Teknikerne ville derved blive fritagne for en hel Del Detailregnskaber, som tidligere til ringe Nytte for deres egentlige Virksomhed lagde Vægt paa deres Tid. — Hvad nu Maskinvæsenet angaar, er det en bekendt Sag, at Hurtigheden spiller en saa indgribende Rolle i Krigsmateriellets Benyttelse paa Søen, at Maskinerne efterhaanden mere og mere ere bleven paavirkede af denne Fordring og derved ere bleven mere sammensatte og for de store Skibe tillige langt større, end man for en halv Mennefsalder siden havde tænkt sig. Man kan derfor ikke mere som før lade sig nøie med den første den bedste hvervede Maskinist; man kan ikke betros Mænd, man ikke har havt Leilighed til at lære at kjende og til at uddanne, Førelsen af en Maskine som f. Ex. Helgoland's, idet en saadan Maskines mindre heldige Behandling vil føre til, at dette meget kostbare Apparat ikke kan virke paa den Maade, som det skal og bør i Kampen. Det har derfor maattet være Maalet ved Revisionen af Loven at søge at ordne Maskinvæsenet. Maalet er blevet set og fulgt af de forskellige Ministre, som have forelagt de nyere Søværnslove, og i det foreliggende Forslag er dette Formaal fuldstændig gjort gjældende af Regjeringen og anerkjendt i det andet Thing, idet der er indført et særligt militært Maskinforbuds, hvorigennem Marinens Skibe efterhaanden kunne forsynes med dygtige Over- og Underordnede til denne vigtige Tjeneste. — Hvad Artilleriet angaar, da har det stillet sine Fordringer paa en noget tilsvarende Maade, da det trods Udviklingen i teknisk Retning dog nærmest er ved Kravene til de nye Pieces Betjening, at det gjør sig gjældende. Som de Herrer ville vide, fabrikeres jo en Del af Kanonerne andetsteds, og selv Tegningerne faas ogsaa andetsteds fra, og altsaa er det ikke saa meget i teknisk Retning som med Hensyn til Kanonerne Betjening, at den nyere Tid stiller Krav. Disse Krav ere af den Bestaaen, at man umulig til de vigtigere Poster kan lade sig nøie med Folk, som have en forholdsvis ringe Uddannelse. Derfor er det nødvendigt at have et fuldstændigere Korps af Artilleriunderofficerer end tidligere, hvilket ogsaa er foreslaet af Regjeringen og er i temmelig vid Udstrækning accepteret af det andet Thing. — Hvad endelig angaar Torpedovæsenet, eller — som